

begravningstal.se

Kära vänner, kära familj,

tack för att ni är här idag för att minnas och fira Karl-Erik Norberg,
vår Kalle.

Vi var tillsammans i 38 år, gifta i 35.

Han var min bästa vän och min trygga hamn.

Det var så med Kalle: breda axlar, varma händer, och alltid ett skratt nära.

Född den 2 november 1958 i Sundsvall,

och på något sätt blev han alltid kvar här – i dofterna, i människorna, i gatorna
han kände vid namn.

Han byggde sitt liv på jäst, mjöl och omtanke.

Norbergs Bageri drev han i 35 år.

Kvarteret kände igen ljudet av dörrklockan, doften av nygräddade kanelbullar på
söndagsmorgnar

och det där välkommandet som bara han kunde:

“Hej på er!” – som om varje människa som klev in var efterlängtd.

Han gjorde saker ordentligt, men aldrig stelt.

Arbetsam, generös, varm,

med glimten i ögat och en energi som smittade av sig.

Kaffe i ena handen, degskrapan i den andra,

mjöl på förklädet – och ändå tid att fråga hur barnens match gick,

om grannen behövde hjälp,

om någon ville ha en påtår.

Mitt finaste minne?

Stora torget, Gatufesten.

Musiken drog igång,

vi började dansa – och så kom regnet

Skapa ditt eget personliga tal på begravningstal.se

Vem brydde sig?

Kalle skrattade högt, snurrade mig ett varv till,
och plötsligt dansade vi i pölarna som om vi väntat just på det där skyfallet.

Det var Kalle i ett nötskal:

När livet bjöd på regn,
tog han min hand och gjorde det till vår dans.

Han älskade sina vatten.

Fiske i Ljungan – gärna i ottan,
när dimman låg lågt och världen var tyst.

Han älskade sin husbil – den lilla friheten på hjul,
att stanna där himlen blev stor och kaffet smakade extra gott.

Han älskade att laga mat till hela släkten,
och vid grillen var han kung med tången som spira.

Och på läktaren eller vid radion var hjärtat ljusblått:

GIF Sundsvall hade alltid en plats på hans veckoschema, hur tidigt bageriet än ropade nästa dag.

Familjen var hans stolthet.

Vår dotter Elin och vår son Viktor,

barnbarnen Leo och Agnes – som han gärna bar två åt gången, en på varje arm.

Hans yngre bror Peter – alltid "lillebrorsan", även när håret blev grått.

Och så vi två, han och jag,

som delade vardag och helgdag, jästider och vilotider.

Värderingarna var enkla och orubbliga:

Öppna dörrar.

Gästfrihet som inte räknade stolar innan gästerna kom.

Att göra sitt bästa – i det lilla och i det stora.

Att se sina grannar och sina vänner – och sig själv sist.

Vad kommer vi att sakna?

Doften som satte sig i jackan när man kramade honom efter ett bakpass.

Söndagsbullarna som gjorde veckan mildare.
Skapa ditt eget personliga tal på begravningstal.se

Hans varma "hej på er!" – som fick bruset att lägga sig för en stund.

Och det där sättet att få ett rum att kännas som ett köksbord.

Kalle ville att vi skulle skåla för livet han älskade.

Inte med något högtidligt och svårt,

utan enkelt:

med kaffe och bulle.

Det passar honom.

Det passar oss.

Vi lyfter våra koppar för arbetsglädjen,

för omtanken,

för skrattet i regnet.

Och när "Visa vid vindens ängar" spelas,

så vet jag vad han hade gjort:

lagt armen om mig och viskat något torrt och varmt i samma andetag,

och sedan bara lyssnat – helt stilla.

Kalle blev 65 år.

Det känns både för kort och helt fullt.

Fullt av människor han brydde sig om,

fullt av bröd som mättade mer än magar,

fullt av stigar vid Ljungan,

av grillkvällar med grannarna

och av kvällar då GIF fick oss att både ropa och skratta.

Vi tar hans sätt vidare.

Vi säger "hej på er!" till dem som kliver in.

Vi gör vårt bästa, också när ingen ser.

Vi öppnar dörren lite tidigare och låter doften av något gott göra resten.

Tack, Kalle,

för dansen i regnet,

för värmen i köket, Skapa ditt eget personliga tal på begravningstal.se
för livet vi fick dela.

Nu skålar vi -
med kaffe och bulle -
för dig. Och för allt som fortsätter genom oss.

Detta tal skapades med begravningstal.se. Svara på några frågor och generera
ditt eget personliga tal nu på begravningstal.se

Skapa ditt eget personliga tal på [begravningstal.se](https://www.begravningstal.se)